

8. Лаврук В.В. Інвестування інноваційних проектів у агропромисловому виробництві: автореф. дис. д-ра екон. наук : 08.00.03; Сум. нац. аграр. ун-т. Суми, 2011. 40 с.

9. Лаврук В.В. Фінансова стійкість аграрних підприємств. Збірник наукових праць ПДАТУ. Вип. 21. 2013. С. 127-131

Коубіш Аліна

Магістрант спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: **Будняк Л. М.**

к. е. н., доцент кафедри фінансів, банківської справи,
страхування та електронних платіжних систем
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

ПРИБУТОК І ФАКТОРИ, ЩО ЙОГО ФОРМУЮТЬ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Рівень ефективності господарської діяльності підприємства визначають фінансові результати цієї діяльності – кінцевий її підсумок. Для здійснення своєї діяльності підприємство має розпоряджатися певними матеріальними, трудовими і фінансовими ресурсами та засобами. Відповідне комбінування та використання цих факторів виробництва, організація виготовлення та реалізація продукції (виконання робіт, надання послуг) є основою для отримання прибутку, досягнення цілей підприємства та задоволення економічних інтересів його власників. Саме прибуток є основним джерелом поповнення власних фінансових ресурсів підприємства, формування грошових фондів, необхідних для фінансування його поточної діяльності і розвитку.

Відповідно до Закону України «Про господарські товариства» прибуток товариства утворюється з надходжень від господарської діяльності після покриття матеріальних та прирівняних до них витрат і витрат на оплату праці. З прибутку товариства сплачуються проценти по кредитах банків та по

облігаціях, а також вносяться передбачені законодавством України податки та інші платежі до бюджету. Чистий прибуток, одержаний після зазначених розрахунків, залишається у повному розпорядженні товариства, яке відповідно до установчих документів визначає напрями його використання.[1]

Прибуток в узагальненому вигляді відображає результати господарювання, продуктивність витрат живої і матеріалізованої праці, а тому служить важливою економічною характеристикою ефективності роботи підприємств. Він займає центральне місце в загальній системі вартісних інструментів і важелів управління економікою. Це виражається в тому, що фінанси, кредит, ціни, собівартість та інші економічні важелі прямим чином, або частково пов'язані з прибутком.

До того ж, прибуток – це результат, в якому зацікавлений не тільки власник суб'єкта господарювання (керівник, управлінець), але й працівники та робітники, які отримують певну частину цього результату у формі заробітної плати, а в разі його відсутності – можуть втратити робочі місця. Тому прибуток виступає як стимул до розвитку (диверсифікації) діяльності підприємства і створення нових робочих місць.

Значний внесок у розвиток тематики управління формуванням прибутку та підвищення прибутковості підприємств зробили такі вчені, як: Бланк І.А., Ковалев В.В., Барабаш Н.С., Савицька Г.В., Мец В.О., Білик М.Д., Бутинець Ф.Ф., Цал-Цалко Ю.С., Митрофанов Г.В. та інші.[2]

Економічна функція прибутку виявляється в тому, що він:

- є рушійною силою функціонування та розвитку економіки, основним спонукальним мотивом підприємницької діяльності;
- сприяє найефективнішому розподілу та використанню ресурсів, упровадженню досягнень науково-технічного прогресу, скороченню витрат, поліпшенню якості продукції та її споживчих властивостей;
- є джерелом розширення суспільного виробництва, примноження національного багатства та задоволення соціальних потреб суспільства.

З приводу останньої функції прибутку нами були проведені дослідження і виявлено, що оновлення основного капіталу має неабиякий вплив на розмір та інтенсивність формування прибутку підприємства.

Дослідження стосувалося капітальних інвестицій, інтенсивності та своєчасності їх надходження, доречності оновлення певної частини основного капіталу, формування оптимальної структури між оборотними і необоротними активами та впливу даного процесу на кінцеві результати господарювання підприємства.[3]

Як наслідок, сформовано картину про фактори, що зумовлюють рівень прибутковості роботи підприємства в умовах сьогодення. Останні можливо згрупувати у зовнішнього і внутрішнього спрямування. Відповідно до першої групи віднесено: політична ситуація в країні, сприятливі економічні умови господарювання, інвестиційний клімат держави; природно-кліматичні умови; законодавча база і рівень її дієвості; рівень інфляції тощо.

До другої групи відносимо – організацію праці та виробництва на підприємстві; стиль управління; своєчасну забезпеченість виробничого процесу якісними і по доступній по ціні ресурсами, ефективність та інтенсивність їх використання; сформований мікроклімат на підприємстві та підібрана команда спеціалістів; виробництво конкурентоспроможної продукції, що є базою для залучення інвестицій в активи підприємства і сприяє підвищенню ефективності його функціонування.

Список використаних джерел

1. Закон України. Про господарські товариства. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1576-12/stru>

2. Будняк Л., Добровольська Е., Вольська А. Факторний аналіз в контексті аналізу прибутковості роботи підприємства: історичний і методичний аспекти. Збірник наукових праць міжнародної науково-практичної конференції «Аграрна наука та освіта Поділля», 2017. с.111-114

3. Budnyak L, Dobrovolska E. Keypointsoftheanalysisofcapitalinvestments.Scientificdevelopmentandachievem

ents: monograph, 2018. LP22772, 20-22 Wenlock Road, London N1 7GU. volume 1. P. 185-197. URL: <http://www.sciemcee.org/library/books/london/scientificdevelopmentandachievements/FLASH/index.html>

Кошоватий Михайло,
студент спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»,
Науковий керівник: **Фугело П.М.,**
к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи,
страхування та електронних платіжних систем
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА МЕТОДИКА ЇЇ ОЦІНКИ

Фінансова стійкість є однією з найважливіших характеристик фінансово-економічної діяльності підприємства. Якщо підприємство фінансово стійке, то воно має перевагу перед іншими підприємствами того ж профілю у залученні інвестицій, в одержанні кредитів, у виборі постачальників і в підборі кваліфікованих кадрів. Нарешті, воно не вступає в конфлікт із державою і суспільством, тому що виплачує вчасно податки в бюджет, внески в соціальні фонди, заробітну плату – робітникам та службовцям, дивіденди – акціонерам, а банкам гарантує повернення кредитів і сплату відсотків по них.

Аналіз щодо трактування поняття «фінансова стійкість» дає змогу визначити, що дана категорія розглядається у вузькому та широкому значеннях. У вузькому значенні фінансову стійкість розглядають як одну з складових оцінки фінансового стану підприємства, яка характеризує «такий стан підприємства, коли обсяг його майна (активів) достатній для погашення зобов'язань, тобто підприємство є платоспроможним». В широкому розумінні поняття «фінансова стійкість» включає, крім ефективного формування,